„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz”
Zsid. 13, 8

KÖRLEVÉL

December 2016

Teljes szívből köszöntök minden testvért és testvérnőt az egész világon a drága és szent Urunk Jézus Krisztus nevében az 1.Kor.4:1-2 Igeversekkel:

„Úgy vélekedjen rólunk kivétel nélkül minden ember, mint Krisztus szolgáiról és Isten titkainak ügyintézőiről. Ennél a tényállásnál fogva az ügyintézőktől elsősorban az van követelve, hogy hűségesnek bizonyuljon abban amit végez.“

Így mutatta be magát Pál apostol együttesen a Krisztus szolgáival.

Minő egy kiváltság, ha az Úr maga állít valakit az Ő szolgálatába (1.Tim.1:12)! Micsoda kiváltság, Isten titokzatosságainak ügyintézői lenni, amelyeket annakidején az apostolok tettek közhírré az ő szolgálatai által és most pedig Branham testvér az ő szolgálata által és amely a Szent Szellem által ki lett számunkra nyilatkoztatva! Micsoda kiváltság, az utolsó Igeüzenetet a szó szoros értelemben az egész világra terjeszteni – egyeseknek a kihívására, másoknak pedig tanúbizonyságul!

A legfontosabb Ige-üzenet a Jézus Krisztus visszajövetele előtt így hangzik: *„Legyetek éberek (tartsátok szemmel), hogy jön a Vőlegény, készüljetek fel, a vele való találkozásra“* (Mt.25:1-13). János apostol, aki a végső kinyilatkoztatásokat kapta, azt írja: *„Ekkor így szólt hozzám: »Írd meg: Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára!« Továbbá ezt is mondta nekem: »Ezek az Isten hiteles, igazmondó Igéi.«“* (Jel.19:7-9). Ámen.

A következő hasonlat száz százalékban megfelel a mi korunkra: *„Figyelem! Azonnal annak következtében, hasonló lesz a mennyek országa tíz szűzhöz, akik fogták lámpásaikat, és kimentek a Vőlegény fogadására“* (Mt.25:1).

Ebben a hasonlatban maga az Úr nyilatkoztatja ki, hogy a tíz szűzek közül csak öten, tehát csak a fele azoknak, akik a Vőlegény utolsó hívását (az ezidőre szóló Igeüzenetét) hallották, lesznek valóban készen és fognak bemenni a menyegzői vacsorára.

Amikor a Vőlegény hazaviszi az Ővéit, beteljesedik a következő Igevers: *„Akkor ketten lesznek együtt a mezőn: az egyik felvétetik, a másik otthagyatik, ketten fognak őrölni a kézimalommal: az egyik felvétetik, a másik otthagyatik“* (Mt.24:40-41). Az egyik felvétetik és az egyik visszamarad.

Tíz szűz megy ki a Vőlegény fogadására: öt közülük készen van és bemegy a menyegzői vacsorára, öt pedig bezárt ajtó előtt áll. És újra a nyomatékos – szívhez szóló figyelmeztetés: *„Legyetek éberek tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik napon*

jön el a ti Uratok" (Mt.24:42); és újra: *„Ezért tartsátok magatokat készenlétben; mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok"* (Mt.24:44).

Annak alapján, amit maga az Úr mondott, valóban csak a fele fog mindvégig hűséges maradni és a menyegzői vacsorára bemenni. Amaz Ígéret szerint, amit Isten Ábrahámnak adott (1.Móz.15:5-6; 1.Móz.22:15-18), a megváltottak az egész időszakban Ádámtól kezdve egy számlálhatatlan sereget képeznek, mint az ég csillagai (Róma 4:18).

A Máté Evangéliuma 24.fejezetében mindazon események vannak felsorolva, amelyek a Jézus Krisztus visszajövetele előtt beteljesednek. Ott szó van természeti katasztrófákról, háborúkról, földrengésekről és éhínségekről, de úgyszintén hamis Krisztusok- és hamis prófétákról is. *„És ez az Isten országáról szóló Evangélium hirdetve lesz majd az egész föld kerekségén, bizonyságul minden népnek; és akkor jön el a vég."* (Mt.24:14).

A mindenki számára látható jellemző a mi korunkra az Izráel népének hazatérése a fügefa példázatában (Mt.24:32). De hiszen már az Ezékiel 11:17 –ben megígérte Isten nekik: *„Ezért ezt mondd nekik: »Így szólt az én Uram az Úr: Össze akarlak gyűjteni benneteket minden népek közül, és összeszedlek azokból az országokból, amelyekbe szét lettetek szórva, és vissza adom nektek Izrael földjét.«"*

Ezért mondotta a mi Urunk a Máté 24:33–ban: *„Így ti is, amikor mindezt látjátok, úgy ismerjétek fel erről, hogy – a Jézus Krisztus visszajövetele – közel van Ő, az ajtó előtt."*

Mindazonáltal az általános világ-viszonyok olyanok lesznek, mint a Szodoma és Gomora valamint a Nóé napjaiban is voltak (Mt.24; Mk.13). A rohamosan előrenyomuló éghajlatváltozás, a globális felmelegedés és az ehhez kapcsolódó ítéletidőszerű viharok félelmi állapotba hozzák az embereket, amint ez írva áll: *„... a földön pedig a tenger zúgása és háborgása miatt kétségbeesnek a népek tanácstalanságukban"* (Lk.21:25b).

Szellemi területen pedig a Máté 24:45-47 érvényes. A szellemi táplálék kellő időben ki lesz osztva és közvetlenül a bibliai tanításhoz kapcsolódik. *„... mivelhogy táplálékul vetted magadnak a hit és az igaz Ige tanítását, ill. azzal táplálkozol, amelyeket merőzsinórul vetted magadnak"* (1.Tim.4:6). Egy az Úrtól elküldött, ismeri az ő elhivatásának napját és óráját és pontosan abban foglalatos, ami parancsba lett neki adva. Ellenben egy gonosz szolga (Mt.24:48-51) saját magát nevezi ki, nincs megbízatása és egy elhivatottságról sem tud beszámolni. Egy összetéveszthetőség és összekeveredés kizárt dolog. Még soha nem lett Istennek egy igaz szolgájából egy hamis és egy gonosz szolgából egy hűséges. Soha nem lett egy Mózesből egy Bileám, soha nem lett egy Ábelből egy Kain.

Rögtön azután következik a Máté 25:1-13 –ban a tíz szűzzel való hasonlat. Ami ott áll leírva, az beteljesedik most a Jézus Krisztus második visszajöveteléig. Az okos szűzek égő lámpással és korsójukban olajjal rendelkeznek. Az ostoba (bolond) szűzek lámpásai kialusznak az olaj hiánya miatt– a Szellem teljességének hiánya miatt; és

majd az lesz nekik mondva: „Menjetek inkább a kereskedőkhöz, mert hiszen azok is a Szellemről beszélnek az ő összejöveteleiken.“ Az okos szűzek nem hagyják magukat elámítani; hiszen ők tiszta szűzként fognak bemenni a menyegzői vacsorára és azután bezáratik az ajtó. Őnáluk beteljesedik: *„… A reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe ki lett árasztva az Isten szeretete, a nekünk adatott Szent Szellem által“* (Róma 5:5).

Az ostobák, akik szintén várnak a Jézus Krisztus visszajövetelére, csalódottan kiáltanak majd: *„Uram, Uram nyiss ajtót nekünk!“ „Ő azonban így válaszolt: »Bizony mondom nektek, nem ismerlek titeket!«“* (Mt.25:12).

Istennél nincs keveredés, sem az égben de sem a földön. Minden vetőmag a maga nemét hozza elő. Csak a tiszta szívűek fogják Istent meglátni; csak akik az ígéret Szellemével vannak megtelve (Ap.Csel.2:38) és a Szent Szellemmel elpecsételve (Efézus 1:13), fognak bemenni az Ő dicsőségébe. *„És soha oda semmi tisztátalan be nem jut, sem olyanok, akik gyakorolják az utálatosságot vagy a hazugságot, hanem csak azok, akik fel vannak jegyezve a Bárány életkönyvébe“* (Jel.21:27).

A mi időnkben, éppúgy mint az apostolok idejében is, mindkettő terjesztve van, először az Ige azután pedig az értelmezések. *„…sőt közületek is támadnak majd férfiak, akik fellépnek a helyszínen és fonák dolgokat beszélnek, hogy a maguk kíséretébe vonzzák a tanítványokat“* (Ap.Csel.20:30). Az ostoba szűzek az értelmezéseket is elhiszik, miközben az okos szűzek csak az eredeti Igére hallgatnak, hisznek és megmaradnak abban.

Annyi biztos, hogy egy félrevezető tanító sem lesz elragadtatva: *„… de aki félrevezet titeket: az el fogja venni büntetését, bárki is legyen az“* (Gal.5:10) — és mindazok, akik hagyták magukat félrevezetni, azok sem fognak elragadtatni, *„mert a maguk módján ők is elhagyták az egyenes ösvényt és tévútra tértek”* (2.Pét.2:15).

A Jelenések könyvében azonnal az elején azt olvassuk: *„Üdvözülni fog mindaz, aki elolvassa és akik hallgatják ezeket a prófétai Igéket és* ***megőrzik azt, ami meg van írva bennük; mert az idő közel van.“*** (Jel.1:3). Ami nem áll írva a Szent Igében, az emberi értelmezés, amit mi mint Ige-menyasszony semmiképpen el nem hiszünk, nem is beszélve arról, hogy megtartsuk.

Ugyanazt a figyelmeztetést és egyúttal az üdvrejutási ígéretet megtaláljuk a Jelenések könyvének utolsó fejezetében is: ***„És íme Én hamar eljövök! Boldog az, aki ragaszkodik eme könyv prófétai Igéihez!“*** (Jel.22:7).

A menyasszony csak azt mondja, amit a Szellem az Igéből feltárt: *„És a Szellem és a menyasszony így szól: »Jöjj!«, és aki csak hallja, az is mondja: »Jöjj!«, és aki szomjazik, jöjjön! Aki vágyódik utána, az vegye az élet vizét ingyen!“* (17.v).

Azután következik a végérvényes figyelmeztetés: *„Én bizonyságot teszek mindenkinek, aki eme Könyv próféciai beszédeit hallja:* ***Ha valaki valamit is hozzátesz ezekhez,*** *arra az Isten azokat a csapásokat bocsátja, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben …“* (18.v).

Minden olyan tanítások, amelyek különös kinyilatkoztatásoknak vannak nevezve, de nincsenek a Bibliában igazolva, tévtanítások és hozzá lettek csatolva az Isten lezárt tanúvallomásaihoz. Amiről a Biblia nem tanúskodik, az biblia-ellenes; ami nem áll az isteni véghagyatékban, az nem származik Istentől. Már Pál apostolnak meg kellett írnia a Gal.1:8 –ban: *„Viszont ha még mi magunk, vagy egy mennyből való angyal egy más Evangéliumot hirdetne nektek, azon kívül, amelyet mi hirdettünk nektek: Átkozott legyen!“*

Aki Isten Szavához valamit is hozzátesz, az meg van szállva, egy más Jézust és egy más Evangéliumot hirdet és el lett csábítva (2.Kor.11:3). A hamis, tévtanítókhoz soha nem mondhatná az Úr: „Jertek ide, ti áldottak!“ Ez abszolút lehetetlen, mert Isten Szavahihető; Ő elválasztotta a világosságot a sötétségtől. Amennyire bizonyos az, hogy az Úr elküldte az Ő szolgáját és prófétáját William M. Branhamot egy az Írás szerinti Igeüzenettel, annyira bizonyos az is, hogy vissza lettünk vezetve Istenhez és Isten Szavához, úgy amint a kezdetben volt. Nekünk a tiszta Ige-üzenet lett hirdetve, amelynek terméseredménye a tiszta Ige szerinti menyasszony. Mindazok, akik úgy és azt hiszik, amint a Szentírás tanúskodik, azok az okos szűzekhez tartoznak. Nincs az az interpretáció amelynek módjában állna a kiválasztottakat elcsábítani. Ők az Igében vannak és az Ige őbennük. Boldog az az Igehirdető, aki a valóságban mondhatja: *„Ezt pedig az Úr Igéjének az alapján mondjuk nektek …“* (1.Thess.4:15)! Az ilyen Igehirdetőkre alkalmazható: *„Mi Istentől valók vagyunk; aki ismeri Istent, az hallgat ránk; aki nem Istentől van, az nem hallgat ránk. Erről ismerjük meg az Igazság Szellemét és a tévelygés szellemét“* (1.Ján.4:6). Ámen. Ámen.

A Szellemben és az Igazságban

Így szól az Úr: *„De eljön az óra, és az máris eljött, most van,* ***amikor az igaz imádók Szellemben és Igazságban imádják az Atyát; mert az Atya is ilyen imádókat keres magának. Az Isten Szellem, és akik imádják*** Ő***t, azoknak nélkülözhetetlenül Szellemben és Igazságban kell imádniuk*** Ő***t.“*** (Ján.4:23-24).

Csak aki valóban az Igazságban van, lehet megszentelve abban és tudja imádni az Istent. Maga az Úr így imádkozott az Őveiért: *„Szenteld meg őket a Te Igazságodban; a Te Igéd az Igazság“* (Ján.17:17).

„Az ellentmondás vetőmagja“ című prédikációjában 1965 január 18 –án az elvetett két különböző vetőmag példázatát vette jeligéjének Branham testvér (Mt.13:24-30). A 36-43. versekben feltárta az Úr az Ő tanítványai előtt eme példázat jelentőségét. Az Isten valós vetőmagja kikelt búzaként, amit az Úr elvetett és az Ő csűrjébe fog betakarítani (Mt.3:12; Mt.13:30).

Az ellentmondás vetőmagját az ellenség veti el gyomként. Branham testvér látta egy látomásban a fehérbe öltözött Magvetőt, aki a jó magot vetette el; közvetlenül a nyomában jött egy feketébe öltözött és elvetette a konkolyt. Mindkét elvetett mag kikelt és mindkettő ugyanazt az esőt kapta. Úgy, amint a Megváltó a hústestben kinyilatkoztatott Ige volt (Ján.1:14), olyan bizonyos, hogy a megváltottak képezik az

Ige-magot, aki neki szolgál (Zsolt.22:31; És.53:10). Branham testvér szószórosan azt mondja: **„Mindaz, ami nem egyeztethető össze az Igével, az az ellentmondás vetőmagja.“**

Nem létezik olyan hazugság, amely az Igazságból eredne (1.Jn.2:21). Bárki legyen az, aki a hűséges, igazságos Istent és az Ő prófétáját, akit elküldött, a különböző eretnek tévtanításokkal hozza összefüggésbe, amelyeket itt nem tudunk alaposabban átvilágítani, azt egy hazug szellem szállta meg. William Branham egy Istentől küldött ember volt. De mit csinálnak belőle és az ő kijelentéseiből? Minden emberimádat Istenkáromlás és utálatos Isten előtt. Az igaz imádók mindenhol csak Istent imádják Szellemben és Igazságban.

Egy Istentől küldött szolga csak az Igét fogja hirdetni, nem pedig az összefüggésekből kiragadott idézeteket. A 2.Tim.4:2 –ben megparancsolta Pál apostol a szolgatársának Timóteusnak, hogy csak az Igét hirdesse. És rögtön azután ez áll írva: *„Mert eljön egy olyan idő, amikor az egészséges tanítást elviselhetetlennek fogják tartani és saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, tanítók után, mert vágyódásaikat a fülük csiklandozására központosítják; az Igazságtól ellenben, elfordítják fülüket és a mese-mondákhoz odafordulnak“* (2.Tim.4:3-4). Akkor beigazolódik az, amit maga az Úr mondott: *„De hiába tisztelnek engem, ha olyan tanításokat tanítanak, amelyek emberi szabályzatok“* (Mt.15:9).

Istennek valamennyi őszinte szolgái az Igét hirdetik és azt a szellemi táplálékot osztják ki, amely Isten akaratával közvetlenül összefüggésben áll (Ján.4:34). Mi Jézus Krisztust, a megfeszíttetettet prédikáljuk, és a teljes Evangéliumot mint Isten erejét (1.Kor.1:18), úgy amint az apostolok és Branham testvér prédikálták. Most, a gyülekezet legjelentősebb időszakára, eléri az Ige-üzenet kristálytisztán az egész világot. És nyilvánvalóvá válik, hogy ki imádja az Istent Szellemben és Igazságban vagy ki megy el megtévesztve és elimátkozik Isten mellett.

A hit és az engedelmesség

„Őáltala, a mi Urunk Jézus Krisztusunk által, kaptunk kegyelmet és apostolságot arra, hogy az Ő neve tiszteletére, kieszközöljük minden pogány népek között a hitengedelmességet“ (Róma 1:5).

Az embereknek minden időben dönteniük kellett afelől, hogy hisznek-e annak, amit az Úr Isten az Ő szolgáinak mondott és amit az Ő megbízásából közhírré tettek, vagy hitetlenkedve elutasították. Az Így Szól az Úr még mindig érvényes: *„Bizony, bizony Én mondom néktek: aki befogadja azt akit elküldök, akkor amikor Én elküldöm őt, az Engem fogad be; aki pedig Engem befogad, azt fogadja be, aki elküldött Engem”* (Jn.13:20). Hasonlóképpen: *„Emlékezzetek arra az Igére, amelyet Én mondtam nektek: »Egy szolga nem áll nagyobb tiszteletben, mint az ura«. Ha Engem üldöztek, titeket is üldözni fognak; Ha az Én Igéimet megtartották, a tieteket is meg fogják tartani.”* (Jn.15:20). Egy mennyei elhívatással a gyülekezetért a legnagyobb felelősség jár Isten előtt.

Meggondolásra méltó: Isten panaszosan megbánta, hogy embert teremtett: *„Amikor látta az Úr, hogy az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a földön, és hogy az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz, megbánta az Úr, hogy embert alkotott a földön, és mélyen megszomorodott az Ő szívében”* (1.Móz.6:5-6). Viszont egy elhivatottság nem tudja Őt megszomorítani: Ami egy elhivatottságot illeti, úgy a Róma 11:29 –ben így olvassuk: *„hiszen az Isten kegyelmi ajándékai és elhívása visszavonhatatlanok.”*

A 2.Mózes 3. és 4. versében megtaláljuk a Mózes elhívatását, akinek az Úr angyala megjelent egy égő csipkebokor lángjában. Ennek következtében mondhatta: *„... a ti atyáitok Istene küldött engem hozzátok”* (2.Móz.3:13). *„Mózes ekkor így felelt: »Hátha nem hisznek nekem, és nem hallgatnak a vallomásomra, hanem azt állítják: »Nem jelent meg neked az Úr!«”* (2.Móz.4:1). Mindig a hallgatóságnál kieszközölt hitről van szó. *„Amennyiben tehát **nem hisznek neked**, és nem hagyják magukat meggyőzni az első jelnél, majd mégis **hinni fognak a második jelnél.”*** (4.fej.8).

Minden embernek van valamilyen hite a sok felekezetben és vallásban. Maga az ördög is hisz és remeg (Jak.2:19). Mindazonáltal az isten országában mindig **az abban való** hitről van szó, **amit Isten valóban megígért és kimondott –** a Branham testvér esetében is, akinek ez lett mondva: **„Amennyiben eléred, hogy az emberek higgyenek neked, és Őszintén imádkozol, az imádságodnak semmi sem fog ellenállni, még maga a rák sem.”** Minden gyógyítási istentisztelet előtt a: „Higgyél csak, higgyél csak: minden lehetséges annak aki hisz ...” kórus lett énekelve. A mi Urunkról azt olvassuk a Máté 13:58 –ban, hogy a szülővárosában Názáretben *„Nem tudott sok csodát tenni az ő hitetlenségük miatt.”*

A hitetlenség az első bűn és ez visszanyúlik az Édenkertbe. Branham testvér ezt ismételten nyomatékosan kihangsúlyozta. Itt három idézetet sorolok fel az 1953-as, 1956-os és 1960–as évekből.

„Bocsásd meg nekünk a hitetlenség bűnét, amely az eredeti és a tényleges bűn. Ó Istenem, segíts meg minket ma este, hogy legyünk hűségesek és hívők.” (Május 9, 1953, Jonesboro).

„Hadd mutassam meg nektek egy szóban. Amikor az ördög legelőször találkozott Jézus Krisztussal, kétségei voltak Vele szemben: A kétség mindig az ördögtől származik. Ez vezetett az első bűnesethez. Ott nem volt más bűn**, hanem a kétely volt ott jelen. A hitetlenség az eredeti és tényleges bűn. Nem a házasságtörés, nem a dohányzás, nem a részegség a tulajdonképpeni bűn: ezek csak a hitetlenség ismertetőjelei”** (július 22., 1956, Shreveport).

„Nézzétek, drága barátaim, nem az erkölcstelen élet az eredeti bűn, nem a whisky ivás, nem a házasságtörés. Ezt azért teszitek, mert nem hisztek. Ezek a hitetlenség jelei. Ezeket akkor teszitek, amikor hitetlenek vagytok. Ha tényleg hívők vagytok, nem teszitek ezeket a dolgokat. A valóságban csak egy eredeti bűn létezik: ez pedig a hitetlenség. Az írás azt mondja: »*Aki nem hisz, az elkárhozik*« (Mk.16:16)**”** (1960 január 10, Tifton).

A pecsétekről tartott prédikációk után, 1963 márciusában, ismételten hivatkozott

Branham testvér Évára, aki arra hallgatott, amit a kígyó mondott neki. Nagyon gyakran összeköttetésbe hozta a Jelenések 22:18-19 –el: *„Én bizonyságot teszek mindenkinek, aki eme Könyv próféciai szavait hallja: Ha valaki, valamit is hozzátesz ezekhez, arra az Isten azokat a csapásokat bocsátja, amelyek meg vannak írva ebben a Könyvben; és ha pedig valaki elvesz eme Könyv próféciai Igéiből, attól az Isten is elveszi osztályrészét az élet fájából, a szent városból és mindabból, ami meg van írva ebben a Könyvben."*

A sátán a kígyó alakjában jött Évához és elvetette a kételyt, azáltal, hogy megkérdőjelezte amit az Úr Ádámnak mondott: *„Avagy igazán azt mondta volna Isten...?"* Netalán még azt is megkérdezte tőle: „Hallottad te, hogy mondta? Jelen voltál-e amikor mondta?" Így került Éva a Sátán befolyása alá: Pál apostol ezt írja: *„... és nem Ádám hagyta magát elcsábítani a kísértőtől, hanem az asszony esett bűnbe azáltal, hogy a csábításnak hűtlenül engedett"* (1.Tim.2:14).

Tekintettel a hitre, azt mondta az Úr: *„Azért mondtam nektek, hogy meg fogtok halni bűneitekben; mert ha nem hisztek, hogy Én vagyok az, így bűneitekben fogtok meg**halni"*** (Jn.8:24). Az Ő feltámadása után megfenyítette a tanítványok hitetlenségét: *„Később pedig kinyilatkoztatta magát a tizenegynek is, amikor asztalnál ültek, és megfenyítette **az ő hitetlenségüket** és az ő keményszívűségüket, mert nem hittek azoknak, akik látták Őt, miután feltámadott"* (Mk.16:14).

A hitetlen*ség az ősi bűn.* Aki nem hisz Istennek, az hazuggá teszi Őt (Róma 3:4). A Zsidók 3:12 –ben olvassuk a komoly figyelmeztetést: *„Vigyázzatok testvéreim, hogy senkinél közületek, meg ne mutatkozzon **egy az élő Istentől elpártolt gonosz szíve a hitetlenségnek!"***

Izráel kivonulása Egyiptomból a Vörös-tengeren át és az ő természetfeletti ellátásuk a mannával a pusztában, felmérhetetlen és rendkívüli volt. ***„Hit által keltek át** a Vörös-tengeren, úgy mint valami szárazföldön, és amikor ezt az egyiptomiak is megpróbálták, megfulladtak"* (Zsid.11:29). Mégis hogyan végződött sokaknál? *„Mindamellett többségükben nem lelte kedvét az Isten, úgyhogy elhullottak a pusztában. ... Mindez pedig példaképül történt velük, figyelmeztetésül íratott meg nekünk, akikre hamarosan eljön a világidők vége"* (1.Kor.10:5-11). Az önvizsgálat céljából szükséges, hogy mindenki elolvassa magának az 1.Kor.10:1-15 verseket. A Zsidók 3:19 –ben a következőképpen van összefoglalva: *„Így látjuk is, hogy nem juthattak be **az ő hitetlenségük következtében."***

Az első a hit, azután az engedelmesség, amin az Isten tetszése nyugszik. A hit a győzelem, a hitetlenség pedig a vereség. *„Mert ahogy az egy ember engedetlensége által, sokan bűnösökké lettek odaállítva, ugyanúgy az Egynek engedelmessége által is, sokan igazakká lesznek odaállítva"* (Róma 5:19). Aki a hitetlenség következményeiről többet akar megtudni, elolvashatja a Róma 11 -et.

A hit és az engedelmesség összeköt Istennel, a hitetlenség és az engedetlenség elválaszt bennünket Istentől. Az engedelmességhez, a Jézus Krisztusban vetett hit vezet, a hitetlenség pedig az engedetlenséghez. *„... mert az engedetlenség éppen olyan rossz,*

mint a varászlás vétke, és az önfejűség mint a bálványimádás ...” (1.Sám.15:23).

Most megmutatkozik, hogy ki hisz igazán Istennek úgy, amint Ábrahám hitt az Istennek, *„... úgy, ahogy meg van írva: »Sok nemzetnek atyává tettelek Én téged« — amaz Isten előtt, akiben hitt, mint olyanban, aki a halottakat is megelevenítheti és a még nem létezőket megnevezi, mintha már meglennének.”* (Róma 4:17; 1.Móz.17:5). Csak akkor lehet hinni, ha Isten az Ő Szava által szól valakihez. Akit a hitetlenség ural, az arról tanúskodik, hogy még a gonosz befolyása alatt van.

Ábrahám hitt az Istennek (Róma 4:17): *„Erre Ő azt mondta: »egy esztendő múlva, ebben az időben, vissza akarok térni hozzád: és akkor már a feleségednek, Sárának egy fia lesz«!”* (1.Móz.18:10) és megkapta a megígért fiút. Ábrahám engedelmes volt: *„Ekkor ezt mondta Isten: »Fogd a fiadat Izsákot, a te egyetlenegyedet, akit szeretsz, és menj el Mórija területére, és áldozd fel ott égőáldozatul az egyik hegyen, amelyet majd megjelölök neked!«”* (1.Móz.22:2). *„Azt tartotta ugyanis: hogy Isten képes a halottak közül is feltámasztani; ezért vissza is kapta őt mint egy hasonlatot”* (Zsid.11:19).

„Abból láthatod tehát, hogy hite együttműködött cselekedeteivel és, hogy a hit csak cselekedetek által lehet tökéletesítve” (Jak.2:21-24).

Évánál a kételkedés által elvetett hitetlenség az elcsábításba vezetett, és azután ismerte Ádám az ő feleségét Évát. Ennek eredményeképpen két különböző mag került elő, Kain és Ábel. Mindkettő vallásos volt, mindkettő egy és ugyanabban az Istenben hitt, mindkettő oltárt épített, amelyen bemutatták áldozataikat, mindazonáltal születésüktől fogva alapvetően különböztek egymástól. Ábelt és az ő áldozatát, nevezetesen egy bárányt, Isten jóakaratúan elfogadta, Kaint és az ő áldozatát - a föld gyümölcseit - pedig visszautasította (1.Móz.4:1-8).

Az ezidőre szóló utolsó üzenet hívői mind tudatosak afelől, hogy mi történt az Édenkertben. Most azonban a mi időnkről van szó. A Sátán azt is kivetette a kételkedésnek, ami Branham testvérnek lett mondva, nevezetesen, hogy a néki adatott ezidőre szóló *Ige-üzenet,* meg fogja előzni a Jézus Krisztus második eljövetelét. A Sátán azt is megkérdőjelezte, ha az ő hazamenetele után az ezidőre szóló Ige-üzenet az egész föld kerekségén hirdetve lenne. Számunkra, akik most élünk, az áll írva: *„Mert ez az üzenet, amelyek kezdettől fogva hallottatok: »hogy szeressük egymást«, nem a Kain módja szerint, aki az ördög tulajdon gyermeke volt, és meggyilkolta a testvérét; és miért gyilkolta meg? Mert az ő cselekedetei gonoszak voltak, a testvére cselekedetei pedig igazak”* (1.Jn.3:11-12). Az isteni szeretet a tökéletesség köteléke (Kol.3:14; 1.Kor.13).

Isten tetszése meg kell nyugodjon mindazokon, akik el akarnak ragadtatni, úgyannyira mint Énókhon, aki az Istennel járt (1.Móz.5:24; Zsid.11:25). Nem a kezdet, hanem a vég lesz megkoronázva (2.Tim.4:8).

A reformáció 500. jubileumi éve

2016, október 31-től egészen 2017 október 31-ig ünnepeli az Evangélikus Egyház a Luther által elindított reformáció 500. évfordulóját. Ezt a reformációs jubileumot

nemcsak Németországban, hanem világszerte megünneplik. Sőt még a katolikus egyház is együtt ünnepel: A Német Püspöki Konferencia elnöke, Reinhard Marx bíboros, és az EKD (Német Evangélikus Egyház) – Tanácsának elnöke Heinrich Bedford-Strohm, egyetértettek abban, hogy a két egyház az ünnepi előfordulót számos eseménysorozattal ünnepelje meg. Ezáltal legyen láthatóvá „az egység a hitben”.

Világszinten a svéd Lund és Malmö városaiban kezdődtek el az ünnepségek a reformáció 500. évfordulójára – abban az országban, ahol 70 évvel ezelőtt lett megalapítva a Lutheránusi Világszövetség. A Lutheránus Világszövetség elnöke, Munib Younan Püspök és a katolikus egyház vezére 10.000 résztvevőkkel együtt ünnepeltek a Malmöi stadionban. A közös ökumenikus imádság alkalmából a Lundi evangélikus székesegyházában rövid beszédet tartott Ferenc pápa, amelyet a Ján.15:4 szöveggel nyitott meg: *„Maradjatok meg énbennem, úgy megmaradok én tibennetek”*. 2016 október 31-én Lundban aláírt Ferenc pápa közösen Younan püspökkel egy nyilatkozatot, amely a közös úrvacsora megünneplését tartalmazza. A közös nyilatkozat hasonlatosan a Ján.15:4. versével kezdődik: *„Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremthet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem teremthettek gyümölcsöt, ha nem maradtok énbennem.”* Ennélfogva a megbékélésről és a sebek gyógyításáról van szó, amelyet egymásnak okoztak, és a felismerésről, hogy az összekapcsolódó értékek nagyobbak azoknál, mint amelyek szétválasztanak. Mindkét fél elkötelezi magát az akadályok eltávolítására, a teljes ökumenikus cél elérésére. A cél a közös úrvacsora. A közös erőfeszítések által megakarnak nyílni a „Szentháromságos Isten hatalmának”, úgy van mondva.

A konkrét és teljes egység a katolikus szentmise és az evangélikus úrvacsora összeforradásában kell kifejezésre jöjjön. De ezek alapvetően különbözőek, amint a Heidelbergi Káté 80. kérdése alatt jól látható: Megemlékező vacsora (1.Kor.11:25), nem pedig egy ismételt, újbóli feláldozás.

Frage 80

Was ist für ein Unterschied zwischen dem Abendmahl des Herrn und der päpstlichen Messe?

Das Abendmahl bezeugt uns,
daß wir vollkommene Vergebung
aller unserer Sünden haben
Hebr 7, 27; 9, 12.25-28; 10, 10-14; Joh 19, 30 Mt 26, 28; Lk 22, 19-20 durch das einmalige Opfer Jesu Christi,
das er selbst einmal am Kreuz
vollbracht hat,
und daß wir durch den Heiligen Geist
1. Kor 6, 17; 10, 16-17 Christus werden eingeleibt,
der jetzt mit seinem wahren Leib
Hebr 1, 3; 8, 1 Joh 4, 21-24; 20, 17 Lk 24, 52; Apg 7, 55 im Himmel zur Rechten des Vaters ist
und daselbst will angebetet werden.

Die Messe aber lehrt, Kol 3, 1; Phil 3, 20-21 1. Thess 1, 9-10
daß die Lebendigen und die Toten
nicht durch das Leiden Christi
Vergebung der Sünden haben,
es sei denn,
daß Christus noch täglich
für sie von den Meßpriestern geopfert werde,
und daß Christus leiblich
unter der Gestalt des Brotes und Weines sei
und deshalb darin soll angebetet werden.
Und ist also die Messe im Grunde nichts anderes
als eine Verleugnung des einzigen Opfers
und Leidens Jesu Christi
und eine vermaledeite Abgötterei.* Hebr 9, 10

52 Heidelberger Katechismus

Következik a fenti idézet lefordítása a Heidelbergi katekizmus 52.oldaláról:

80.kérdés **Mi a különbség az evangélikus úrvacsora és a pápai szentmise között?**

Az Úrvacsora azt tanúsítja számunkra, hogy elnyertük a teljes bűnbocsánatot a mi ösz-

szes bűneinkből a Jézus Krisztus egyszeri feláldozása által (Zsid.7:27; 9:12,25—28; 10:10-14; Jn.19:30), amit Ő maga tökéletességre vitt a kereszten (Mt.26:28; Lk.22:19-20), és hogy a Szent Szellem által Krisztust megtestesítjük (1.Kor.6:17; 10:16-17), aki most az Ő valódi testében, a mennyben az Atya jobbján van és ott akarja az imádatot (Zsid.1:3; 8:1; Jn.4:21-24; 20:17; Lk.24:52; Ap.Csel.7:55).

A szentmise azonban úgy tanítja, hogy úgy az élők mint a halottak, nem a Krisztus szenvedése által nyerik el bűneik bocsánatát (Kol.3:1; Fil.3:20-21; 1.Thess.1:9-10), hanem csak úgy, ha Krisztust még naponként feláldozzák a miséző papok értük, és hogy Krisztus testileg jelen van a kenyér és a bor alakjában és evégett abban kell imádatot hozni neki. Eszerint tehát a szentmise alapjában véve nem más mint az egyetlen áldozat, Jézus Krisztus halálának és szenvedésének a megtagadása és egy gyalázkodó bálványimádás (Zsid.9:10).

Hiszik-e egyáltalán az evangélikus szóvivők azt, amit a reformátor tanított? Elolvasta-e egyikük is valaha Luther Előszavait a Dániel próféta könyvéhez, 1545 –ös kiadásból? Felfogta-e ezek közül valaki, hogy minő prófétikus be- és előrelátással rendelkezett Luther már akkor?

Az előszavában jellemzően leírta a négy egymást követő világbirodalmat, amelyekről a Dániel próféta könyvében van szó: a babiloni birodalmat, a méd-perzsa birodalmat, a görög birodalmat és a római birodalmat, amely Krisztus előtt 63 –ban kezdődött el.

Az összes vallásos kiadványok, sőt a napilapok és hetilapok is a reformációval foglalkoznak. Nos a végső cél nem-e a világ összes vallásának az egyesítése Róma, a hét-hegyen épült város – a Vatikán, alatt? Avagy nem-e a Vatikánban lettek-e aláírva 1957 március 25. a Római Szerződések? Avagy a régóta várt új világrend nemde egy elérhető közelségbe érkezett? Ezt mind ki kell mondani, mert ez a bibliai próféciák beteljesedése. Mi máris megérkeztünk a végidőbe és minden pontosan úgy történik, amint ez előre ki lett a végidőre nyilatkoztatva.

Természetesen, hogy nem két egyház vagy két vallásfelekezet egyesítéséért imádkozott a Szabadító az Ő Főpapi imájában, hanem a megváltottak egységéért. *„Én oda adtam nékik a Te Igédet, és a világ gyűlölte őket, mert nem a világhoz tartoznak, amint Én sem tartozok a világhoz ... Én őbennük és Te Énbennem, hogy tökéletes egységre jussanak ...”* (Jn.17:14 és 23). Ő a szőlőtő és az összes valóban újjászületett hívő a szőlővessző, akikben nyilvánvalóvá válik az isteni élet a szőlőtő gyümölcseként. A megváltottak egységesítése Krisztus alatt történik, a gyülekezet Feje alatt; abban a gyülekezetben, amely az Apostolok Cselekedetei 2. fejezete szerint 2000 évvel ezelőtt pünkösd napján Jeruzsálemben lett megalapítva. A Római Birodalom államegyháza Krisztus után 325 –ben lett a Niceai zsinat által megalapítva. A Luther, Melanchthon, Zwingli, Kálvin és elődeik Wycliffe és Husz által bevezetett reformáció, egy szellemi megújulás áttörése volt. Az ezt követő ébredésekben is, a metodistáknál, a baptistáknál és a pünkösdistáknál a mi időnkben, megnyilvánult az Isten Szelleme. A bibliai hívők nem Rómába vagy Niceába, hanem Jeruzsálembe térnek vissza. De hiszen az

Istenhez és az Isten Szavához való visszatérésről van szó. Az ezidőre szóló utolsó Ige-üzenet által vissza lesznek a hívők az őskereszténységhez térítve. Mi megérkeztünk a kihívás, a kárpótlás és az előkészítés időszakába, részarányunk lehet abban, amit Isten jelenvalón végez, és várakozunk a Jézus Krisztus visszajövetelére.

A zsidó nép visszatérése az országukba

A zsidó nép egy fájdalmas történelmi múltat hagyott maga után. Miután 2000 évvel ezelőtt a világ minden tájára szét lettek szórva abból az országból, amit Isten adott nekik, 1948 óta újra létezik egy zsidó állam. A zsidók évszázadokon át idegen kisebbségi és vallási közösségnek voltak tekintve. Ők kerítések által elhatárolt településeken kellett éljenek. Meg lett tagadva nekik az elismerés mint nép. A Bázelben megtartott első cionista világ-kongresszussal, 1897 –ben, újra minősítve lettek mint nép és igényt állítottak az ő saját államukra.

1917 november 2. a brit külügyminiszter, Lord Arthur Balfour továbbította a cionista mozgalomnak a kormánya döntését, ami szerint a brit kormány támogatni akarja a „nemzeti otthon felállítását a zsidó nép számára Palesztinában". 1922 óta mandátuma volt Nagy-Britanniának az egész Palesztin állam fölött. 1947 –ben került sor az ENSZ Közgyűlés határozatára: „A Brit mandátum felségterülete fel lesz osztva egy arab és egy zsidó állam területre." 1948 május 14. pedig kikiáltotta Dávid Ben Gurion az Izráel állam magalapítását.

„Az Izráel állam megalapításakor az ország lakossága mintegy 806.000 volt. 68 évvel később, a függetlenség napján 2016 –ban a hivatalos statisztikák szerint 8,522 millió" (Az „Izráel ma" 2016 júniusi kiadása szerint).

Izráel népének Isten sok ígéreteket adott, az ígéret földjére is vonatkozva. Jeruzsálem 780 –szor van megemlítve a Bibliában, a Sion hegye pedig 157 –szer – mindig összeköttetésben az Izráel népével. De úgyszintén az ő szétszóródásuk és az ő visszatérésük is előre be lett jelentve a bibliai próféciákban:

„... és fegyvernek éle által fognak elhullani, és fogságba viszik őket mindenféle pogány nép közé, és Jeruzsálem a pogányoktól lesz széttaposva, amíg a pogányok ideje be nem telik" (Lk.21:24).

„Hanem amennyire bizonyos az, hogy él az Úr, aki fölhozta, hazahozta Izráel házának utódait észak földjéről és mindazokból az országokból amelyekbe szétszórta őket; és újra a maguk földjén fognak lakni!" (Jer.23:8).

„... ügyelj az országútra, az útra, amelyen egyszer elmentél! Térj vissza haza Izráel szűze, térj vissza haza városaidból." (Jer.31:21).

„De össze akarom gyűjteni őket a népek közül és összeszedlek mindazokból az országokból, amelyekbe szétszóródtatok, és vissza adom nektek az Izráel földjét" (Ezék.11:17).

„Ki akarlak hozni benneteket a pogány népek közül, össze gyűjtelek benneteket minden országból és beviszlek benneteket a saját földetekre" (Ezék.36:24).

„De ha befejezi a Mindenható Úr minden Ő tettét a Sion hegyén és Jeruzsálemben ...” (Ézs.10:12).

„Elpirul akkor a sápadt hold, és az izzó nap elfakul; mert a Seregeknek Ura elfoglalja akkor a Királyi uralmat a Sion hegyén és Jeruzsálemben, és vénei színe előtt ragyogni fog az Ő fényes dicsősége” (Ézs.24:23).

A Hóseás 9:10 alapján a fügefa Izraelt jelképezi: *„Olyannak találtam Izraelt mint a szőlőfürtöt a pusztában, úgy találtam Izraelt mint korai gyümölcsöt a Fügefán; Őseitekre úgy néztem mint a fügefa első hajtásaira.”*

„Okuljatok a fügefa példáján: Mihelyt zsendül az ága és levelet hajt, úgy ismerjétek fel erről, ... hogy közel van Ő, az ajtó előtt” (Mt.24:32-33; Mk.13:28).

Ezt a fejleményt Izraellel a szemeink előtt látjuk beteljesedve.

A Balfour levele, a „Balfour-nyilatkozat”-ként ment be a történelembe és alapul szolgál az Izráel állam megalapításának. Mármost a Palesztin Autonómi hatóság Ramallahban bejelentette, hogy harcot indít 2016 november 2.-tól egészen a 100 évfordulóig, 2017 november 2-ig a Balfouri nyilatkozat ellen. Jogi lépéseket akarnak eme nyilatkozat ellen tenni és visszamenőleg egy kártérítést követelnek Londontól.

Mi hisszük, hogy Isten volt az, aki visszatérítette az Ő népét az ígéret földjére, hogy véghez vigye az Ő tervét az utolsó időre. Ezen nem változtat egy etnikai népcsoport panasz emelése sem, amely először 1968 után — tehát 51 évvel a Balfour-nyilatkozat után — lett megalkotva.

Az összes nemzet ellen, amelyek felemelkednek Izráel ellen, Isten ítéletet jelentett be: *„... összegyűjtök minden pogány népeket, és levezetem őket a Jósáfát völgyébe, hogy ítéletet tartsak ott fölöttük Izráel, az Én népem és az Én tulajdonom miatt, mert szétszórták őket a pogány népek közé és mert fölosztották az Én országomat”* (Jóel 4:2).

A legújabb UNESCO-határozat szerint, amely a Templom-hegyet „palesztin kulturális örökségnek” és Izraelt „megszálló erőnek” jelöli meg, csak azt mutatja, hogy mennyi vaksággal lehetnek megverve az emberek. A Templom-hegy az Ószövetségben legelőször a Mória hegy néven lett közismert (1.Móz.22:2), majd azután a jebuzsita Ornán szérűjeként. Dávid megvásárolta 600 sekély aranyért az egész hegy-területet (1.Krón.21:25) és kijelentette az 1.Krón.22:1 –ben: *„Ez, itt Istennek, az Úr házának kell létesüljön és ez lesz itt Izráel égőáldozati oltára!”* Egészen a római pusztításáig Kr.u.70-ben, azon a helyszínen találtatott a második jeruzsálemi Templom.

Az ígéret, miszerint a harmadik Templom ugyanazon az alapon fog felépülni, mint az első és a második Templom is állt, be fog teljesedni, mert a Jelenések 11:1 -ben ki van mérve az újonnan épített Templom a két próféta szolgálatával összekapcsolódva.

Mi abban az időszakban élünk, amelyben a bibliai próféciák szemeink előtt beteljesednek, még akkor is, ha a világ ezt nem érzékeli. Boldog az az ember, aki felismeri az idők jeleit, igen az utolsó idők jeleit!

Isten hűséges az összes tetteiben

A Branham testvér szolgálatának üdvtörténelmi jelentősége volt a Jézus Krisztus gyülekezetében. Ő volt ama megígért próféta a Malakiás 3:23-24 szerint, aki az ezidőre szóló Ige-üzenettel lett megbízva, amint a mi Urunk a Máté 17:11 –ben és a Márk 9:12 –ben is igazolta: *„Ő pedig így válaszolt nekik: »Illés feltétlenül, valóban eljön előbb, és újra helyreállít mindent a megfelelő állapotba.«”* Az Illés szolgálata nem egy elméleti szolgálat volt, hanem realitás. Ő összegyűjtötte Isten népét a Kármel hegyére, újra felépítette a lerombolt oltárt a 12 alapkőre és ráhelyezte az áldozatot. Azután imádkozott és Isten szemlátomást felelt és az Izráel gyermekeinek szívei ismét Istenhez fordultak (1.Kir.18:12-40).

A Branham testvér egyedi szolgálatát, amellyel Istentől lett megajándékozva, személyesen átélhettem szem- és fültanúként. A mi hűséges Urunk hazavitte az Ő hírnökét, mindazonáltal a bibilai Ige-üzenet még mindig hirdettetik. Hogy az Úr engem bízott meg ezzel, az nem az én döntésem volt. Én nem lettem megkérdezve, ha akarok-e menni.

Teljes háládatossággal tekinthetek vissza egy megáldott évre az Úr szolgálatában. Isten hűséges. Ő megajándékozott kegyelemmel és erővel az Ő Igéjét hirdetni és az egész világra kihordani. Igenis, Ő megerősítette a küldetését, és mindazok akik hisznek, örvendeznek efelett. De hiszen az Úr eleve megígérte, hogy egy éhséget fog küldeni az Ő Igéjének hallására (Ámos 8:11). Ő maga adta parancsba nekem 1976 szeptember 19 –én: **„Én szolgám, elrendeltelek téged a Máté Evangéliuma 45-47 szerint arra, hogy kiosszad az élelmet.”** Ez az Ige is beteljesedik szemeink előtt, és az Úr asztala még soha ezelőtt nem volt olyan gazdagon megterítve mint a mi időnkben.

A Szavak »Amint elküldetett Keresztelő János a Jézus Krisztus első **eljövetelét megelőzően, úgy leszel elküldve egy Ige-üzenettel, amely megelőzi a Jézus Krisztus második eljövetelét**«, amelyek Branham testvérhez lettek a természetfeletti fény-felhőből intézve, beteljesednek. Az üzenet által visszaszolgáltatott a mi hűséges Urunk mindent. A 12 apostol tanítása (Ap.Csel.2:42) újonnan lett hirdetve. Úgy, amint az ezidőre szóló Ige-üzenet tökéletesen be lett sorolva a Szentírásba, úgy most, az igaz hívők valamennyien integrálják magukat a Szentíráshoz, amíg az Ő gyülekezetében minden vissza lett ültetve az ő eredeti helyére — abba az állapotba, mint kezdetben a gyülekezetben volt. Nemsokára eljön a mennyei Vőlegény és hazaviszi az Ő menyasszonyát.

Isten kegyelme által hűséges maradtam a mennyei elhivatásomhoz minden roszszindulatú rágalmazás és kemény megpróbáltatások ellenére a magánéletemben. Még mindig érvényes, amit az Úr az Ézsaiás 54:17 –ben azokról mondott, akiket Ő állított szolgálatba: *„Célt téveszt minden olyan fegyver amit ellened kovácsolnak majd, meghazudtolsz minden olyan nyelvet, amely törvénykezni mer vele. Ez az öröksége az Úr szolgáinak, így szolgáltatok nekik igazságosságot«* — Így szól az Úr.”

Abból, amit több mint 8000 prédikációkban tanítottam vagy a brosúrákban és körlevelekben írtam, semmit nem kell visszavonjak. A testvéreknek, akik velem együtt tovább osztják a szellemi élelmet, teljes szívből köszönetet mondok. Micsoda kiváltság, az utolsó szakaszt a Jézus Krisztus visszajövetele előtt, tudatosan átélni! Az éjjel és nappal bevetett teljes erőfeszítés határozottan meg lesz jutalmazva (Filippi 2:16).

Azért imádkozom, hogy senki el ne mulassza eme értékes és drága időt anélkül, hogy átélné az Istennel és az egymással való megbékélést. Még a kegyelmi időben élünk, bárki jöhet Istenhez és az ő életét a Megváltónak ajánlhatja. A bűnök bocsánata még hirdetve van a missziói parancs szerint. Még mindig vannak emberek, akik hívőkké válnak és bibliailag bemerítkeznek.

Bár lenne eme utolsó szakasz egy felszabadulási esztendő, egy örömünnep kegyelmi esztendője minden igazi hívő között (3.Móz.25:8-13).

Ez a fénykép 2016 augusztus 15 –én lett felvéve. A háttérben a világtérkép számos ország megjelölésével, amelyekben már prédikáltam. Pontosan 61 évvel ezelőtt volt, tudniillik 1955 augusztus 15-én, amikor is az első két összejövetel után, kezet foghattam Branham testvérrel.

Mármost az ő hazamentele óta eltelt 51 év. Ezidőben a személyes utazásaim során 160 országban hirdettem az ezidőre szóló utolsó Ige-üzenet. A számos TV-műsorok és a havi első hétvégi összejöveteleink közvetítése által a Krefeldi Misszió Központból eljut az Ige-üzenet a hívők ezreihez az interneten keresztül az egész föld kerekségére. Ehhez még több mint 8200 DVD és 1150 CD jön, amelyeket havonta elküldünk. A nyomtatott irodalom száma, a brosúrák és körlevelek, amelyek egy év folyamán szétküldünk, meghaladja a több száz ezret.

A teljes Evangélium hirdetve lett minden népek között tanúvallomásul; ezáltal beteljesedett a Máté 24:14. Most jöhet és jönni fog a vég, mindazonáltal idejét és óráját nem tudja senki. Nagyon sok hálával mondhatom: „Hűséges Uram, mármost békességben elbocsáthatod szolgádat, mert szemeim meglátták az ezidőre szóló Ígéreteid beteljesedését.” Az Úr maga fogja az Ő művét tökéletesíteni a menyasszony gyülekezetével, hazavinni menyasszonyként és maga elé állítani folt és ránc nélkül (Ef.5:27).

Csak a tökéletes szeretet, csatlakozva az Isten minden egyes beszédében való igazi, élő hittel, fog bejutni az Ő dicsőségébe. Istennek valamennyi ígérete Igenek és Ámenek és az összes választottakban, akik hisznek, a beteljesedésbe torkollik (2.Kor.1:18-22).

„De hála legyen az Istennek, aki a Krisztus Jézusban mindenkor diadalmi menetben vezet bennünket Önmagával és az Ő ismeretének illatát nyilvánvalóvá teszi általunk minden helyen” (2.Kor.2:14).

A Mindenható Isten áldása nyugodjon meg mindazokon, akik elhiszik Isten Szavát.

Mindazoknak pedig, akik imádságaikkal támogatnak eme világra kiterjedő missziói munkában, szívből köszönetet mondok. Mindazokat, akik adományaikkal támogatják, jutalmazzon meg a mi hűséges Istenünk érte. Mindazoknak, akik a Misszió Központban dolgoznak, hasonlóképpen köszönetet mondok. Igen, hadd áldja meg Isten mindazokat világszerte, akik eme becses Igét együtt hordozzák. Nem utolsósorban pedig sok köszönetet mondok azoknak a testvéreknek is, akik a helybeli Krefeldi gyülekezetben végzik szolgálatukat. Áldja meg Isten mindazokat, akik forrón vágyakoznak az Ő megjelenésére. Ámen.

Az elkövetkezendő 2017 –es évre, szívből kívánjuk mindnyájatok számára, bármely városban vagy országban laktok, Istenünk nyilvánvaló áldását. Közösen feltekintünk, mert tudatában vagyunk annak, hogy a mi testünk megváltása közeledik. Maranatha.

Isten megbízásából munkálkodva

Frank tv.

Visszatekintés a 2016 –os évre

Isten kegyelméből ebben az évben is folytathattam a missziói utazásokat. Az ég minden irányába ment: az Azori-szigetekre, a Fülöp-szigetekre, Etiópiába, Mozambikbe, Dél-Afrikába, Zimbabwébe, Burkina Fasóba és Nigériába, Pakisztánba és Guadeloupebe; de úgyszintén Romániába, Franciaországba, Belgiumba és Angliába is és a hónap minden utolsó vasárnapján Zürichbe.

A meghívás a Pakisztáni összejövetelekre a nemzeti televízió ismertetései által történt.

A Lahore-i stadionban mintegy 3000 hívő összegyűlt, hogy meghallgassa Isten Szavát a német prédikátor ajkáról.

Kamran Michael testvér, aki egyidejűleg az Emberi Jogok minisztere a Pakisztán kormányban, üdvözölte a jelenlevőket.

Irfan Michael testvér volt a fordító.

A képen a második összejövetel látható a Lahore-i templomban, Pakisztánban.

Az összejövetel 2016 december 4. a Misszió Központban, Krefeldben.

Szeretett drága Úr Jézusunk,
emlékezz meg a Szövetségről, amelyet Te kötöttél velünk,
a vérről, amelyet Te miérettünk ontottál,
az Ígéretről, amelyben részesítettél bennünket,
és ajándékozz meg az örök élettel.

Az összes idézett Igeversek a német Menge Biblia (Frank testvértől átdolgozott) alapján lettek lefordítva. A fordító megjegyzése

Elérhetőség:

Missions-Zentrum

Postafiók 100707

47707 Krefeld

Telefon: 02151/545151

Fax: 02151/951293

E-Mail: volksmission@gmx.de oder

Honlap: http://www.freie-volksmission.de

A sokszorosítás és másolás kimondottan csak a Misszió beleegyezésével engedélyezett.